

Editoriál

Tak, milí žiaci, a je to tu!

To, o čom sa len šepkalo sa pomaličky stáva realitou. A čo také by to malo byť? Tak ja vám to teda poviem! Vychádza prvé, prvučičké číslo nášho školského časopisu. Názov ste si mohli prečítať na titulnej strane – LOMNIČAN. Mnohí si možno povieť, že nič také svetoborné to predsa nie je. No, to možno nie, ale nie je to ani záležitosť celkom jednoduchá. A verte-neverte, je to v istom zmysle aj udalosť prelomová! Naša škola má oddnes svoj vlastný časopis! Časopis, ktorý budú svojimi príspevkami i výtvarnými námetmi vytvárať naši žiaci! Číslo je to úvodné a zatiaľ hádam sedí, že jesenné, aj keď pani Zima si pomaly ale isto zasadla na svoj trón....Tak teda „čo by sme radi s novinami našimi?“ (to som si ukradla z časopisu môjho „tatina“, ktorý má s vydávaním časopisov nemalé skúsenosti). Tak teda čo? Radi by sme priebežne zaznamenávali bežný život našich žiakov i učiteľov. Naša škola sa nachádza vo výnimočnom prostredí, takže námetov na príspevky by mohlo byť až až....čaro tatranskej prírody v hociktorom ročnom období, športové aktivity, vaše dojmy z kultúrnych podujatí, príbehy z prázdnin, postrehy zo zaujímavých projektov či besied. Mnohí z vás radi spoznávajú krásy Slovenska i Európy ba i vzdialených destinácií. Podelte sa s nami o zážitky i postrehy z nich! Oceníme, samozrejme, aj vašu vlastnú tvorbu, ktorú ste možno nemali odvahu zverejniť.

Milí žiaci, časopis Lomničan vychádza teda prvýkrát a v tomto školskom roku plánujeme ešte číslo zimné, jarné a verím, že i letné. Veľa závisí hlavne od vás! Čím budú vaše príbehy a príspevky zaujímavejšie, tým bude náš časopis lepší a lákavejší pre čitateľov. Veď, to je predsa naša priorita! Aby sa naši čitatelia tešili na každé nové číslo Lomničana! Tak teda čítajte, dumajte, zapisujte, prispievajte, kritizujte, navrhujte inovácie! Tešíme sa na všetko!

A teraz si už pekne sadkajte a začnite čítať...

Mgr. Natália Turčeková

Noc s Andersenom

Dňa 7.10.2015 sa v našej škole konala zaujímavá akcia. Začínala sa presne o 16:00. Stretli sme sa na chodbe. Najprv sme si prečítali pravidlá a rozdelili sme sa do skupín. Potom sme išli na hornú chodbu. Pre čítali sme si 3 rozprávky od H. CH. Andersena: Cisárovo nové šaty, Dievčatko so zápalkami a Cínový vojačik. Mali sme dávať veľký pozor, lebo nás čakali úlohy. Mali sme 5 úloh s 5 rozprávkami: Cisárovo nové šaty, Dievčatko so zápalkami, Cínový vojačik, Malá morská víla a Snežná kráľovná.

Keď sme splnili úlohy, pani riaditeľka nám objednala veľkú pizzu. Potom sme sa išli prezliecť do pyžama a umyť si zuby. Presunuli sme sa späť na hornú chodbu. Spali sme v učebni biológie a do polnoci sme si púšťali rozprávky od Andersena. Ja som spala s mojou spolužiačkou Veronikou na jednej žienke. Veronika ma stále vytláčala na zem. Zaspala pri jednej rozprávke, ale potom sa zobudila. Celú noc sme s Veronikou nemohli zaspáť, lebo spal s nami jeden prvák, ktorý škripal zubami a jeden druhák, ktorý celú noc mykal hlavou. Keď už bolo ráno, s Veronikou sme vstali prvé, lebo sme takmer vôbec nespali. Keď sa deti zobudili, išli sme do našej triedy. Dali sme si popcorn, čo som doniesla ja. Dali sme si aj koláče.

Potom sme počkali na ostatné deti, ktoré nespali v škole, aby sme sa mohli začať učiť. Ja som išla s tromi spolužiačkami na preteky, kým sa ostatní v škole venovali rôznym aktivitám. Takže sa ani neučili. My sme zatiaľ boli na pretekoch. Po chvíli nás prišli žiaci povzbudzovať. Keď ujo vystrelil z pištole, všetci sa rozbehli. Ostatní žiaci nás povzbudzovali a kričali ako o život. Mali sme obehnúť jedno veľké kolo a tiež ešte jednu lesnú cestičku. Do cieľa som dobehla asi 16-ta. Po pretekoch mi bolo zle, ale keď som sa napila teplého čaju, bolo mi lepšie.

Michaela Raučinová, 3.A

Európsky deň rodičov a škôl

V rámci Európskeho dňa rodičov a škôl sme navštívili Astronomický ústav SAV, kde pracuje môj ocko Ján Budaj. Jeho kolegyňa Zuzka nám urobila prednášku o vesmíre. Potom sme sa s ockom išli pozrieť do kopuly na ďalekohľad. Škoda, že bolo škaredé počasie, lebo sme nemohli nič pozorovať. No videli sme aspoň, ako sa otáča kopula. Ocko nám ešte ukázal meteorologickú stanicu a prístroje na meranie teploty, tlaku, sily, vetra, vlhkosti vzduchu a slnečného žiarenia.

Jakub Drzewiecký, 7.A

Barborka Budajová, 2.A

Halloween

Halloween je sviatok oslavovaný večer 31.októbra. Oslavujú ho predovšetkým deti oblečené v kostýmoch, ktoré koledujú a navštevujú susedov. U nás takú parádu nemáme, škoda. Vieme, že tento sviatok takto oslavujú napr. v Amerike, Portoriku, Írsku alebo v Spojenom kráľovstve. Avšak, pôvod má v Írsku, bol to pohanský sviatok. Názov Haloween vznikol s pôvodného názvu Haloweenen, čo znamenalo koniec pohanského roka. Vtedy sa tento sviatok nazýval Samahin.

Podľa iných zdrojov je Halloween staroanglickou verziou nášho sviatku „Všetech svätých“. Prvýkrát sa slávil v Ríme 13. mája 609, keď pápež Bonifác IX. prebral od cisára Fokasa pohanský chrám všetkých bohov, Pantheon a zasvätil ho Preblahoslavenej Panne Márii a všetkým mučeníkom. Pápež Gregor III. zmenil slávenie Všetkých svätých z 13. mája na 1.novembra.

Haloween je veľkým ezoterickým sviatkom.

Ezoterický svet ho definuje ako najmagickejší deň roka pre všetkých uznávačov diabla. Stará írská legenda hovorí o Jackovi, zlom prevrátenom a skúpom kováčovi, ktorý veľa pil, a tak to jeho pečeň nezvládla. Diabol bol prinútený splniť mu niektoré želania, ale musel sa vzdať svojej duše, na čo Jack, samozrejme, pristal. Keď neskôr Jack zomrel, bol odmietnutý aj v raji aj v pekle, a tak porezal repu, dal do nej sviečku a s týmto lampášom chodil Jack po svete živých.

Keď Íri postihnutí morom migrovali okolo roku 1590 do Ameriky, pristáli v novej zemi, kde našli obrovské množstvo tekvic. Tie boli omnoho väčšie ako repa, a tak sa stali lampášom Jacka.

Marko Polhoš, 7.A

Keď deti koledujú a chodia po domoch, tak klasickou otázkou je: Trick or treat – a to znamená sladkosť alebo žartík, ale doslova to znamená biliard alebo zábava, úskok alebo pôžitok, ale má to svoj pôvod v prekliatí alebo obete. Keďže Halloween bol pohanský sviatok, tak by ho kresťania nemali oslavovať. Myslím, že toto pravidlo alebo tvrdenie nedodržuje takmer nikto, snáď iba naše babičky a deduškovia. Tak pokračujte v čítaní tohto časopisu a užívajte si Halloween a vlastne aj celú jeseň.

Tereza Vladárová, 7.A

Halloween na našej škole

Dňa 28.10.2015 sa v našej škole konala halloweenska párty. Žiaci prišli v naozaj pekných maskách. A tie bolo treba aj ohodnotiť. Úvodná diskotéka teda poslúžila na to, aby „učiteľská porota“ vybrala tie najkrajšie a najstrašidelnejšie. Tie boli potom aj odmenené. Po odovzdaní cien sa žiaci prvého stupňa rozdelili do družstiev a hľadali poklad. Plnili rôzne zábavné úlohy a strašili sa. Teda, o to sa skôr „starali“ deviataci.... Ten krik, čo sa vtedy rozliehal školou...

Zatiaľ žiaci druhého stupňa pozerali v interaktívnej učebni horor. Napätie v miestnosti by sa dalo veru krájať. Neskôr sa druhý stupeň vymenil s prvým. Tiež sa rozdelil do družstiev. Prvý stupeň zatiaľ pozeral Simpsonovcov. Potom sme si všetci pochutnali na čaji a šiškách. Počas diskotéky v závere podujatia sme sa všetci dobre bavili. Musím povedať, že škola bola nádherne vyzdobená. Tohtoročný Halloween bol podľa mňa naozaj super a dúfam, že taký pocit majú všetci.

Lucia Drábová, 5.A

Nedávno sa oslavoval Halloween. Oslavovali sme ho aj v našej škole v Tatranskej Lomnici. Masky veru boli od výmyslu sveta - mačky, čarodejnice, kostry, duchovia a veľa iných strašidelných masiek. Z každej triedy vyhrali dve. Jedna z najstrašidelnejších masiek bola aj Tímea Polorecká - „mŕtva žena“. Spýtali sme sa Tímej: „Čo sa ti páčilo najviac na Halloweene?“ „Ako sme pozerali horor,“ prezradila nám.

„Koľkokrát si už bola na školskom Halloweene?“ „Bola som na každom Halloweene, takže je to šiestykrát,“ povedala nám Tímea. Tiež sme sa jej spýtali, ako dlho jej trvala príprava kostýmu. „Pripravovala som ho takmer štyri hodiny,“ povzdychla si „mŕtva žena“. Tímea vyhrala aj minulý rok a vždy si vie vymyslieť nejakú originálnu masku. Dúfame, že ju to neomrzí a bude také zaujímavé kostýmy vyrábať aj naďalej. Spýtali sme sa aj Niny Celušákovéj, ktorá

bola „striga“. „Ako dlho si pripravovala svoj kostým?“ znela naša otázka. „ Asi tri hodiny,“ odpovedala nám Nina. Tiež nás zaujímalo, čo sa jej najviac páčilo na tohtoročnom Halloweene. „ Asi to, ako nás strašili, “ zachichotala sa „striga“. Mala tiež veľmi peknú masku, ktorá získala cenu. Tento rok sme videli pekné strašidlá a dúfame, že budú také aj na budúci rok. A možno ešte strašidelnejšie...

Simona Janigová, 6.A

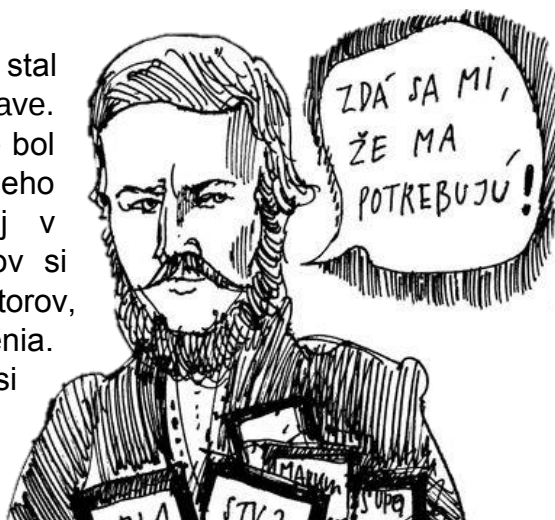
Rok Ľudovíta Štúra

Motto: „Málo troviť, veľa tvoriť!“

Ľudovít Štúr bol najvýznamnejší predstaviteľ slovenského národného života a vedúca osobnosť slovenského národného obrozenia v polovici 19. storočia, autor slovenského spisovného jazyka založeného na stredoslovenských nárečiach (okolo 1843), jeden z vedúcich účastníkov Slovenského povstania v rokoch 1848 – 1849 a poslanec uhorského snemu za mesto Zvolen v rokoch 1847 – 1848.

Syn učiteľa a organistu Samuela Štúra a jeho manželky Anny (rodenej Michalcovej), sa narodil 28. októbra 1815 v Uhrovci. Vo svojom rodisku získal základné vzdelanie a od roku 1828 pokračoval v štúdiách na nižšom evanjelickom gymnáziu v Rábe (dnešný Győr - Maďarsko).

Po príchode do Bratislavy sa Ľudovít stal študentom Evanjelického lýcea v Bratislave. Zo zachovaných dokumentov vyplýva, že bol aktívnym a svedomitým študentom. Jeho húževnatosť priniesla svoje plody aj v celkovom štúdiu na lýceu. Z predmetov si zvlášť obľúbil dejepis, čítal antických autorov, zaujímal sa o estetiku a dejiny umenia. Spomedzi slovanských spisovateľov si vážil diela J. Hollého, J. Kollára, P. J. Šafárika, F. Palackého a iných. Otázka nastolenia spisovnej slovenčiny sa formovala u Štúra už dlhší čas.

11. júla 1843 sa Štúr, Hurban a Hodža stretli na Hurbanovej fare v Hlbokom, kde sa dohodli na postupe pri zavedení slovenčiny do praxe. 17. júla navštívili na Dobrej Vode Jána Hollého, ktorého ako významného predstaviteľa bernolákovčiny prvého oboznámili so svojím zámerom. V roku 1846 vydal Štúr spis Nárečie slovenské alebo potreba písania v tomto nárečí, v ktorom obhajoval nevyhnutnosť nového spisovného jazyka a v tom istom roku vyšlo jeho jazykovedné dielo Náuka reči slovenskej, obsahujúce základy novej gramatiky. Na štvrtom zhromaždení Tatrína v auguste 1847 v Čachticiach sa zástupcovia katolíkov a evanjelikov definitívne dohodli na spoločnom používaní nového spisovného jazyka. Ďalšia úprava slovenskej gramatiky, prechod z fonetického princípu na etymologický, bola zavedená reformou Michala M. Hodžu a katolíka Martina Hattalu v r. 1851-52. Takto kodifikovaná slovenčina sa neskôr stala jednotným jazykom Slovákov.

Diela: Dunky večerní, Spevy a piesne. Zomrel v roku 1856 na následky zranení z poľovačky.

Tereza Vladárová, 7.A

Euroscola

Dňa 2.11.2015 sa v ZŠ Tatranská Lomnica uskutočnila prezentácia na tému EÚ pre žiakov 4. a 6. ročníka. Ako absolventky ZŠ Tatranská Lomnica sme sa žiakom predstavili, uviedli ich do programu hodiny a predstavili im problematiku.

Prvá časť vyučovacej hodiny pozostávala z vopred pripravenej prezentácie o vzniku, symboloch, osobnostiach a benefitoch EÚ. Výklad bol prispôsobený nižšej vekovej kategórii žiakov. Počas prezentácie sme kládli dôraz na to, či žiaci rozumejú všetkým novým pojmom a sú s nimi stotožnení. Na overenie vysvetleného sme kládli priebežne kontrolné otázky, aby sme sa vyhli dezinformácii. Na konci sa žiaci zvedavo pýtali. Prekvapili nás vynikajúce vedomosti žiakov, najmä Tomáša Sálusa a Patrika Korunu.

Druhá časť sa od prvej odlišovala úplnou interakciou žiakov. Boli sme iba ako moderátorky diskusie, kládli sme otázky, na ktoré žiaci odpovedali a diskutovali. Keď už boli žiaci v tvorivej atmosfére, vytvorili simulovaný Európsky parlament. Zvolili si spomedzi seba predsedu, ktorý následne dohliadal na ďalší priebeh. Ostatní žiaci sa rozdelili do malých skupín, kde každá z nich vytvorila návrh nového zákona. Zvolili si krajinu, ktorú budú zastupovať, spomedzi seba vybrali rečníka, ktorý predniesol návrh pred simulovaným európskym parlamentom tvoreným ostatnými žiakmi. Tí následne po prednesení návrhu hlasovali za alebo proti schváleniu. Po odprezentovaní všetkých návrhov predseda vyniesol ustanovenie.

Záver prezentácie bol venovaný odpovediam na otázky žiakov, kde sa mohli dozvedieť bližšie informácie o Európskej únii, ktoré ich zaujímali. Cieľom našej prezentácie bolo oboznámiť a zvýšiť informovanosť žiakov o EÚ a zistiť, či sa ich názory odlišujú od žiakov žijúcich v meste. Hypotéza sa potvrdila a žiaci mali prevažne environmentálne návrhy. Ďakujeme za priestor na prezentáciu a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

Katarína Kandriková a Tereza Váradyová, absolventky ZŠ T. Lomnica

Týždeň proti drogám

Viktória a drogy

Viktória bolo normálne dievča, ktoré rado chodilo do školy a veľa času trávilo s dobrými kamarátmi. Patrila do super partie, v ktorej nebolo veľa problémov. V škole mala skvelé výsledky. Raz si cez facebook písala s kamarátom Jurom. Chodili spolu do triedy. Dohodli sa, že pôjdu po škole von. Trávili spolu veľa času. Jeden večer Juro zavolať aj ostatných kamarátov. Oni však brali drogy. Viktóriina mama mala zlé tušenie a začala dcéru volať. Lenže ona nedvíhala. Juro a jeho kamaráti ju opili a ponúkli jej marihuanu. Viktória nechcela vyzeráť ako nula, tak ju raz vyskúšala. Za tú noc sa to opakovalo viackrát. Mama ju márne hľadala. Nakoniec zavolať na políciu. Spolu s políciou ju našli ležať v kríkoch. Zavolali sanitku, ktorá ju odviezla do nemocnice. Jej stav sa

pomaly zlepšoval, až ju pustili domov. Viktória pochopila, že už nikdy nezoberie drogu, nepôjde von s Jurom a jeho kamarátmi a neopije sa. Radšej sa bude kamarátiť so starými kamarátmi a chodiť do školy.

Patrícia Harenčárová, 8.A

Miška a drogy

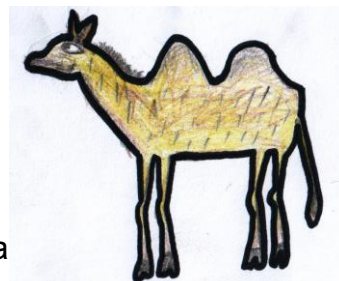
Miška bolo dievča ako každé iné. Mala super kamarátky, ktoré ju nikdy nezradili a pomáhali si navzájom. No raz prišiel deň, kedy sa so svojou najlepšou kamarátkou pohádala. Bola z toho veľmi zničená. Cez internet sa zoznámila s chlapcami, ktorým sa pošťazovala, že sa pohádala s najlepšou kamarátkou. Chlapci ju presvedčili, aby išla s nimi von, že jej pomôžu sa z toho dostať. Miška sa s nimi dohodla a stretli sa. Vôbec netušila, že to dopadne tak zle. Jeden z chlapcov jej začal núkať drogy a tvrdil jej, že jej to pomôže, že život bude potom krajší a ľahší. Dlho neváhala a skúsila. Išla domov. Všetko bolo v pohode, kým si jej telo nezačalo pýtať ďalšiu dávku. No za ďalšiu dávku bolo treba platiť. No dievča pri sebe nemalo nič. A tak sa Miška vybrala domov po nejaké peniaze. Zaplatila za ďalšiu dávku, ale stále to bolo málo. Telo si pýtalo stále viac a viac. Takto to trvalo celý mesiac. Mama si všimla, že s jej dcérou sú nejaké problémy. Nikdy nechodila tak neskoro domov a nebola taká zlá. Prišla na to, že jej z peňaženky miznú peniaze. Mama začala Mišku sledovať. Keď videla, že kupuje od cudzieho chlapca drogy, veľmi sa zľakla a nevedela, čo má robiť. Vyšla z kríkov, v ktorých sa skrývala a začala kričať. Mišku odviezla domov a zakázala jej chodiť von. Dala ju na liečenie. Doktor jej povedal, že zakročila včas. Po pol roku sa Miška dala dokopy a znovu sa začala stretávať so starou partiou. Bola presvedčená o tom, že už nikdy drogy neskúsi. Droga je jedno veľké zlo a netreba ju skúšať.

Ema Spirčáková, 8.A

Spomíname na prázdniny...

Môj najväčší zážitok v Egypte

V Egypte sme už boli pár dní. Ležali sme práve na pláži, keď išiel Egyptan a za ním dve ťavy. Pýtal sa stále dookola, kto sa chce povoziť. Ja som sa chcela povoziť s mojou sestrou. Keď sme si so sestrou nasadli, povedal nám :“Ok?“ A my sme mu odpovedali: „Yes.“ Potom sa ťava prudko zdvihla. Ja som bola na väčšej ťave a moja sestra na menšej. Išli sme okolo mora a videli sme potápačský klub. Práve sa išli potápať. Keď sme išli späť, ťava si opäť prudko ľahla. Potom sme poďakovali a išli sme za kamarátmi, ktorí boli s nami v Egypte. A oni sa nás pýtali, ako sa nám páčilo. Potom sme im hovorili, ako sme sa cítili.

Jakub Drzewiecký, 7.A

Na druhý deň sa moja sestra prihlásila do potápačského klubu. Mali veľké centrum a pri ňom veľký a hlboký bazén. Jedného dňa, keď sme boli na pláži, išla som sa so svojim ockom pozrieť do centra a aj sme si trochu zaplávali v bazéne. Na konci dovolenky sme ešte poslednýkrát zašli do centra a kúpili sme si tričká s názvom EXTRA DIVERS MARSA ALAM EGYPT. Potom sme išli na izbu, pobalili sme si veci, odovzdali sme kľúč na recepcii a išli sme do autobusu. Cesta lietadlom a autom trvala až 8 hodín.

Bol to môj najväčší zážitok !!!

Michaela Raučinová, 3.A

Prázdniny na Malorke

Cez letné prázdniny sme boli na Malorke. Strávili sme tam asi deväť dní a jeden z nich sme boli aj v Marinlande. Je to delfinárrium, v ktorom sú tulene, delfíny, papagáje... Boli sme tam aj minulé prázdniny a odniesli sme si odtiaľ pekné zážitky a fotku s tuleňom. Pretože sa dalo fotiť aj s delfínmi, moji rodičia ma prekvapili a s delfínom som sa mohla odfotiť. Kľakla som si a ruku dala nad vodu. Delfín vyskočil a svoj nos mi oprel o ňu. Keď som odchádzala od veľkého akvária, kde sa fotilo, ďalšie dva delfíny vyskočili z vody a robili niečo, čo pripomínalo smiech. Ich cvičiteľka im hodila nejaké jedlo a potom stíchli. Mali krásne vystúpenie. Vyskakovali do výšky, preskakovali cez obruče a cvičiteľky s nimi aj plávali. Mám super spomienky na dovolenku a hlavne na delfíny...

Adam Kotsch, 7.A

Karin Hudeková, 6.A

O Sliezskom dome

Cez jesenné prázdniny sme sa rozhodli ísť na Sliezsky dom. Išli sme tam spať na dve noci. Celé vám to vyrozprávam. Bol to úžasný zážitok. Začalo sa to tým, že nás džíp vyviezol na Sliezsky dom. Tam nám ujo, ktorý šoféroval džíp, ukázal recepciu. Na recepcii nám dala recepčná kartu od izby. Tú kartu sme nemohli stratiť, lebo keby sme ju stratili, nemohli by sme otvoriť izbu, zapnúť svetlo alebo televíziu. Prvý deň sme si pozreli okolie horského hotela. Vedeli ste, že je to najvyššie položený hotel vo Vysokých Tatrách? Naštudovali sme si mapu a vyrazili sme na Poľský hrebeň. Išli sme cez Večný dážď. Tam sme našli veľmi zaujímavé kamene. Na druhý deň sme sa vybrali na túru okolo plesa. Videli sme vodopád. Keď sme išli bližšie, videli sme kamzíky. Asi hrali naháňačku, lebo pobehovali hore-dole po Gerlachu. Na tretí deň sme sa vybrali na Popradské pleso. Mala sa tam konať sezónna uzávera turistických chodníkov. Prišli sme tam a hrala tam živá hudba. O hodinu neskôr krstili jednu knihu, ktorú napísal Peter Švorc. Nakoniec jeden pán zobral veľký kľúč a dvaja potápači ten kľúč zamkli do trezoru a chodníky boli uzatvorené. Výlet sa mi veľmi páčil a spoznávať krásy Slovenska je veľmi nádherné. Vrelo to všetkým odporúčam.

Lívia Mrugová, 4.A

Samuel Majerčák, 7.A

Austrália a ja – 1. časť

Cesta do Austrálie bola veľmi dlhá, trvala cca 27h. Pristáli sme na Sydney International Airport. Vyzdvihli sme si batožinu. Pasová kontrola nás neminula, dostali sme pečiatku do pasu na stranu č.12. Zrazu sme všetci dostali rozkaz položiť naše batožiny na žltý pás. Vzápätí nabehol nejaký malý ňuchací pes, ktorého úloha bola odhaliť drogy, alkohol, atď. Keď sme vyšli z letiska, prvýkrát som sa poriadne nadýchol austrálskeho vzduchu. Bol vlhký a teplý. Druhá vec, čo ma zaujala, bola mena, ktorou tam platili.

Bol to austrálsky dolár.

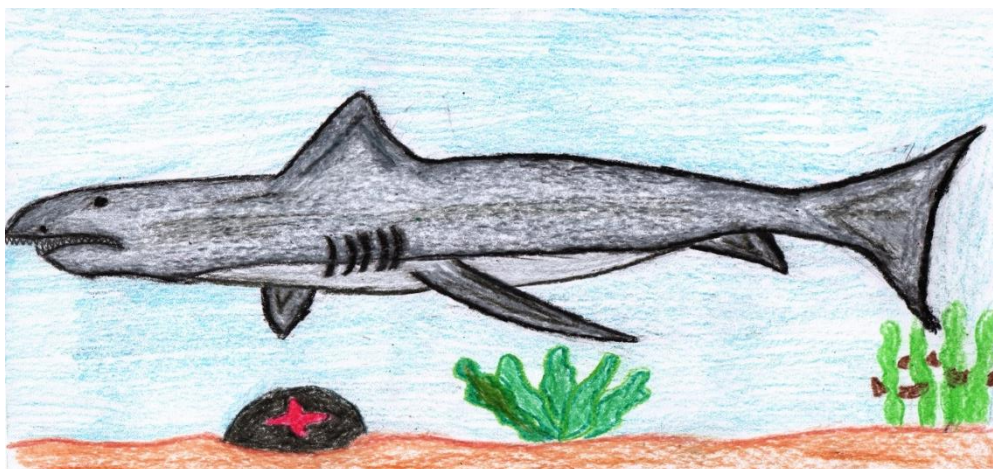

A potom nasledovala dlhá, trojhodinová cesta do Canberry. Časový posun, ktorý sme prekonal, bol asi 10 h. Prišli sme do Canberry a zastavili sme sa v obchode. Videl som austrálske potraviny, z ktorých asi 95% bolo Made in AU. Potom som uvidel náš nový dom pri Astronomickom ústave Australia National University. Po pár mesiacoch som nastúpil do

austrálskej školy s názvom Duffy Primary school. Zažil som na svojej vlastnej koži najnovšie vyučovacie metódy modernej doby. Každý žiak mal svoj vlastný PC značky Apple. Vyučovanie informatiky prebiehalo úplne bez zošitov. Všetko sme sa učili prakticky. Existoval tam tiež predmet CBL (Chalange Base Learning), na ktorom sme sa venovali rôznym témam, napr. imigrantom.

Mali sme aj školský parlament, ktorý zasadal asi raz do týždňa. Bol som ministrom Cotter Unit (Bloku prvákov). Mali sme rokovaciu sálu, svoje fascikle a tak. Namiesto prezentácií sme robili filmy, videá o danej téme. Rád by som vám o tejto zaujímavej krajine napísal ešte viac, ale bojím sa, že to moja klávesnica už nevydrží...Takže, milí čitatelia, pokračovanie nabudúce!

Jakub Budaj, 7.A

Hana Chudíková, 4.A

Hrad Strečno

Hrad Strečno sa nachádza v obci Strečno 440 m. n. m. Založenie hradu sa pripisuje rodine Balašovcov. Vznikol v roku 1316 a bol zrekonštruovaný v rokoch 1974 -1995.

Je prístupný verejnosti. Bol nazývaný aj Strechúň, Strežín, Streczen, Streczan. Jeho najstaršia časť je hlavná veža - nazvaná aj bergfrit. Na jeho vrchole je krásny výhľad na okolité dediny. K tomuto hradu sa viažu aj legendy. Napríklad o Františkovi Vesselénim, ktorý sa oženil so Žofiou Bosniakovou. Táto legenda vraví o tom, že spoiatku si nažívali v láske. No František bol často preč a väčšinou chodieval na poľovačky s „kumpánmi“. Žofia sa zatiaľ chodievala do kaplnky. František ju raz vypočul a prestal chodiť

Viktória Plávková, 4.A

modliť
na

poľovačky. Žofia mu odpustila a zase si nažívali v láske. Tento hrad je známy aj tým, že sa na ňom natáčal americký film „Dračie srdce“, v origináli Dragonheart.

Lívia Mrugová, 4.A

Zo sveta zvierat

Žralok biely

Je považovaný za najnebezpečnejšieho žraloka. Ako jeden z mála žralokov si dokáže udržiavať vyššiu teplotu tela, ako má okolitá voda. Posledné výskumy ukazujú, že predná časť aj boky na hlave sú pokryté snímačmi schopnými vnímať veľmi slabé elektrické pole.

Psohlavec zelený

Je to nejedovatý had. Obýva územia štátov Brazília, Venezuela, Guyana... Dorastá do dĺžky 1,5 až 2 m. V šupinkách okolo úst má hlboké jamky, ktorými cíti teplo vyžarujúce z koristi. Vzhľadom a správaním sa podobá pytónovi zelenému.

Slon africký

Má väčšie uši ako slon ázijský. Dlhý je 4-5 m a váži 4-7 ton. Potrebuje obrovské množstvo potravy, takže ich stáda neraz spôsobujú dramatické zmeny prostredia. Slony patria k najväčším suchozemským cicavcom. Vyskytujú sa na celom území Afriky. Majú najlepší čuch v živočíšnej ríši.

Hyena škvrnitá

Vyskytuje sa na savanách a polopúšťach Afriky. Aktívna je najmä v noci. Dospelé dosahujú dĺžku 130 cm a vážia 62-70 kg. Čierne škvrny vekom blednú. Ich „smiech“ slúži na preukázanie podriadenosti pred staršími členmi ich spoločenstva.

Karin Hudeková, 6.A

Prstom po mape

Japonsko

Japonsko je druhou ekonomicky najsilnejšou krajinou na svete.

Úspešne sa rozvinulo aj napriek nepriaznivým prírodným podmienkam.

Japonské ostrovy sa nachádzajú vo veľmi seizmicky aktívnej pacifickej zóne a neustále zažívajú zemetrasenia, tajfúny, tsunami a sopečné erupcie. Japonsko sa skladá z asi 3000 ostrovov, pričom najväčšie sú: Kjúšu, Šikoku, Honšú a Hokkaidó.

Hlavné mesto: Tokio

Počet obyvateľov: 127 420 000

Veľká Británia

Veľká Británia je spolu so Severným Írskom najmocnejším ostrovným štátom sveta.

Filip Regitko, 7.A

Jeho armáda je rozmiestnená v 80 krajinách a jeho ekonomika sa v európskom kontexte nachádza na druhom mieste hneď za Nemeckom. Historické pamiatky vo Veľkej Británii patria k najlepšie zachovalým na svete. Veľká Británia je rozdelená na: Anglicko, Škótsko, Wales, Severné Írsko.

Hlavné mesto: Londýn

Počet obyvateľov: 62 042 000

Púšť Sahara (Afrika)

Púšť Sahara je najväčšia piesočnato-kamenistá púšť sveta. Má rozlohu 9 miliónov km štvorcových. Zaberá takmer rovnakú plochu ako Čína alebo USA. Leží v severnej Afrike a dobre ju vidno z vesmíru. Rozkladá sa cez 11 štátov.

Sahara sa stále rozširuje. Vedci upozorňujú, že aj ďalšie oblasti sa premenia na púšť. Okrem iného je to kvôli klimatickým zmenám a pôsobeniu prúdenia vzdušných mäs. To v posledných rokoch spôsobuje katastrofálne suchá postupujúce na juh od Sahary.

Veľký kaňon (USA)

Je to najznámejšia a najväčšia úžina tvorená riekou Colorado v severnej Arizone. Je dlhý 446 km, široký 29 km, hlboký max. 1800 metrov a rozľahlý 4911 km. Prvé zmienky o kaňone pochádzajú od Európanov z polovice 16. storočia.

Grand Canyon je vytúženým cieľom generácií Američanov i zahraničných turistov.

Pôda Veľkého kaňonu je prevažne neúrodná a ľahko eroduje, pretože vegetácia je pomerne chudobná, s výnimkou okrajov. Severný okraj čiastočne pokrýva vždy zelený les, zatiaľ čo v údolí je vegetácie málo. Vyskytuje sa tu iba púštne rastlinstvo a juka (španielsky bajonet).

Alexander Nemec, 6.A

Vieš, že...

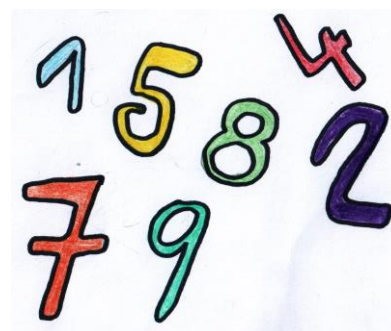
- Rusko s celkovou rozlohou 17 128 426 km² je najväčším štátom na svete a susedí so 16 krajinami?
- najväčším nákladným lietadlom na svete je Antonov 225 a je najdlhším a zároveň najťažším lietadlom, aké bolo kedy postavené, pričom jeho maximálna vzletová hmotnosť je 640 ton. Lietadlo má takisto najväčšie rozpätie krídel zo všetkých lietadiel v aktívnej službe.
- najmenší štát sveta je Vatikán s celkovou rozlohou 0,44 km²- teda 440 metrov štvorcových?
- Čínsky múr meria 6 700 km a bol postavený v období od konca 15. storočia do začiatku 17. storočia?
- najvyššie položeným plesom vo Vysokých Tatrách je Modré pleso v nadmorskej výške 2 192 m n. m.?
- Vysoké Tatry sú najmenšie veľhory sveta ?
- v Mliečnej dráhe (galaxia, v ktorej je naša planéta) je až okolo 200 miliárd hviezd?
- najstarším mestom na našom území je Trnava (Malý Rím)?
- najvyšší bod na Maldivách (súostrovie v Indickom oceáne) je iba 2,5 m n. m. vysoký?
- legendárny seriál Star Trek sa vysiela už 40 rokov?

Patrik Koruna, 6.A

Číselné zaujímavosti

- **7** biliónov-približný počet galaxii v pozorovateľnom vesmíre.
- **385** miliónov miliárd gigawattov-množstvo energie uvoľňovanej zo Slnka každú sekundu.
- **4,5** miliardy rokov-približný vek zeme.
- **75** percent aktívnych sopiek na svete je pod vodou.
- **100** toľkokrát by bunky vášho tela obkrútili zemeguľu, ak by boli uložené v jednej línii.
- **50** % kostí ľudskej kostry je v rukách a nohách.
- **1901** rok, keď Igor Sikorsky zostrojil prvý vrtuľník, model vyrobený z gumených pásov.
- **1600** km je vzdialenosť, na ktorú dokážu počuť vráskavce obrovské.
- **25** počet rokov, ktoré musel odslužiť vojak rímskej armády.
- **50 000** počet divákov, ktorí sa zmestili do Kolosea (Rím).

Patrik Koruna, 6.A

Starý otec spomína

Dedo mi raz rozprával príbeh zo svojho detstva. Býval v jednej malej dedinke. Ako malý chlapec stále vystrájal nejaké huncútstva. S kamarátmi chodieval často k rieke na raky. Bola to vraj ohromná zábava. Raz chytil dvoch rakov a rozhodol sa, že si ich vezme domov. Kde ich ale schovať? Nevedel sa rozhodnúť. Nenapadlo ho nič lepšie ako ukryť ich do záchodovej misy. Bol spokojný, ale len dovtedy, kým jeho mama nepotrebovala ísť na toaletu. Ten krik, čo sa začal rozliehať po dome, si vraj pamätá dodnes. Odvtedy raky domov nenesil...

Lucia Drábová, 5.A

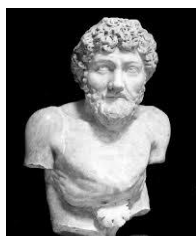
Alexandra Kovaľová, 4.A

Starý otec spomína

Tento príbeh mi dedo rozprával len nedávno. Je to jeho ďalšie huncútstvo. Starý otec býval v dedine, v ktorej každé ráno valach zaháňal stádo kráv na pašu. Starému otcovi sa páčilo, aký má bičík a ako ním kravičky zaháňa. Išiel za svojím oteckom a spýtal sa ho, či by mu taký bičík neurobil. Jeho pranie sa splnilo. Raz, skoro ráno, keď ešte všetci spali, vkradol sa do ohrady s kravičkami. Rozohnal sa bičíkom a bác. Jednu väčšiu kravu poriadne buchol. To, čo sa stalo, si pamätá dodnes. Krava sa zľakla a buchla ho rohom rovno do nosa. Spadol na zem a začal plakať. Pribehla takmer celá dedina. Každý bol zvedavý, čo sa stalo. Jeho mamka ho zobrala domov. Zistila, že si zlomil nos a vybil zub. A na túto príhodu má pamiatku dodnes. Malú jazvičku na nose...

Lucia Drábová, 5.A

Kto vymyslel bájku?

Bola raz jedna krajina zvaná Frýgia. V krajine sa narodil veľmi škaredý otrok, nazvali ho Ezop. Srdce mal dobré, ale v tej dobe sa pozerali skôr na zovňajšok. Trápili ho a zneužívali to, že sa nemôže brániť. Legenda vraví, že ho vo sne navštívila bohyňa Isida s 10 múzami a pridělila mu dar múdrosti. Jeho ohavnosť už nebola taká ohavná, lebo ju prevážil dar múdrosti. Ezopa považujeme za tvorca bájky.

Lívia Mrugová, 4.A

Vlastná tvorba

Karin Hudeková: Spolužiačky z Košíc

Až do jedného pondelkového rána bolo všetko po starom. Do školy prišli dve dievčatá z Košíc. Všetkých ostatných iba ponižovali, zato ony nikdy nič nevedeli. Zlanárili ďalšie dve dievčatá a vraj, keď chcú s nimi byť v partii, musia učiteľke zobrať okuliare. Dievčatá poslúchli, no ale nepáčilo sa im, čo práve urobili, a tak sa radšej priznali. Nepovedali jej ale, že to vymysleli Viera a Jarmila, dievčatá z Košíc. Najskôr sa im nepáčilo, ako sa zachovali k učiteľke, ale pomysleli si, že ich ešte budú potrebovať. Raz dievčatám Viera rozkázala: „Pôjdete do obchodu a kúpите nám, čo vám povieme. Kúpите nám... cigarety!“ Dievčatá sa báli, nechceli to urobiť, ale tiež sa báli povedať to učiteľke. Keď si Jarmila a Viera mysleli, že sú dievčatá v obchode, Ruženka a Hanka zatiaľ išli do školy a všetko povedali učiteľke. Tá to riešila hneď na ďalší deň a Košičanky mali veľký problém. A keďže ich časom aj prichytili v škole fajčiť, dostali dvojky zo správania a napomenutie triednym učiteľom. A aby toho nebolo málo, nezostali na našej škole ani rok. Vrátili sa do školy, z ktorej predtým odišli. Ruženka a Hanka boli šťastné, že im už nikto nebude rozkazovať a nebudú sa musieť ničoho báť...

Lívia Mrugová: O žabe a medveďovi

Bola raz jedna krajina, v ktorej žili samé medvede. Medvede si dobre nažívali. Rástla tam jedna rastlina, ktorú nenájdete nikde inde. Raz sa stalo, že žabám ochorela kráľovná. Kráľovnú mohla vyliečiť len tá rastlina v medvedej krajine. No ako som vravela, žili tam len samé medvede. Až na jednu výnimku. Žili tam aj nejaké žaby. Keďže kráľovná potrebovala liek, jedna žaba tam musela ísť. Bolo dosť ťažké vybrať jednu žabu, ktorú nepotrebujú, lebo keby sa zbavili čo i len jednej, ich kolobeh by nefungoval. Preto si kráľovná musela vybrať tu najsilnejšiu. Usporiadali teda

olympijské hry. Zúčastnili sa všetky žaby. Kráľovná si vybrala víťazku Gabu. Gabika vyrazila ešte za svtania. Keď našla ten kvet, hneď utekala domov. Až potom žabám došlo, že mohli zavolať tej žabe, čo tam žila. Tak vyslali druhú žabu. Tá však to šťastie nemala. Prichytili ju medvede. A odvtedy žaby nechodia na územie, ktoré im nepatrí. Pochopili, že kradnúť sa nevypláca. A čo sa stalo s chorou kráľovnou, nikto nevie.

Karin Hudeková: Cesta za dobrodružstvom

Bola to asi nedeľa, keď sa Pavol rozhodol, že doma už sedieť nebude. Boli letné prázdniny, takže úlohy nemali, do školy nechodili a ani sa nič učiť nemuseli. Pobalil sa do batohu a rozhodol sa odísť. Išiel popri rieke, vošiel do lesíka a zrazu sa začudoval. „Nejaké mi je toto miesto povedomé,“ povedal si sám pre seba a poobzeral sa. A mal pravdu. Bol znova za svojím domom. Bola už pomaly tma, tak sa radšej vrátil domov. Neostávalo mu nič iné, ako sa vrátiť. Ale to ešte netušil, že si pre neho rodičia pripravili prekvapenie. Išli na celý týždeň k moru. Nakoniec teda prežil ozajstné dobrodružstvo.

Michaela Raučinová: O dievčatku, ktoré zablúdilo v lese

Bolo to veľmi dávno a jedno dievčatko, ktoré sa volalo Katka, chodilo von, keď svietilo slniečko. Skoro každý deň trhala kvety pre svoju mamku. Raz sa rozhodla, že pôjde ďalej do lesa, lebo na začiatku lesíka už pozbierala všetky kvety. Zrazu sa pred ňou objavil vlk. Rýchlo sa otočila a bežala domov, ako jej len nohy stačili. Keď prišla domov, mamka sa jej opýtala: „Prečo si taká zadychčaná, väčšinou si cestou domov poskakuješ, nie?“ „Áno, ale stretla som vlka,“ odpovedala Katka. „Povedala som ti, aby si nechodila hlboko do lesa!“ hnevala sa mamka. „Ale, skoro všetky kvety som už pozbierala, tak som musela ísť trochu ďalej do lesa,“ vysvetľovala Katka. Na druhý deň dievčatko neposlúchlo mamku a vydalo sa do lesa. No pevne verilo, že vlka už neuvidí. Chcelo nazbierať veľkú kyticu, tak išlo ešte do hlbšieho lesa. Zbieralo a zbieralo, až kým nebolo čo zbierať. Začalo sa báť, lebo bolo v hlbokom lese a nevedelo cestu domov. Pomaly sa stmievalo a dievčatko sa bálo. Ale vtom začula

Adam Kotsch, 7.A

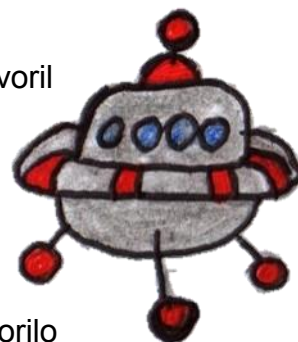
šušťanie a zostala stáť. Objavila sa pred ňou stará pani, ktorá zbierala huby. Katka sa jej spýtala, či nepozná cestu von z lesa. A pani na to: „Ale, isteže ju poznám a aj ti pomôžem.“ Keď ju stará pani zaviedla von, poďakovala sa jej a bežala domov. Mamka ju síce vykričala, ale časom na to všetci zabudli.

Simona Janigová: Bez práce nie sú koláče

Dnes som prišla domov a bola som veľmi unavená. V škole sme písali tri písomky. Chcela som si chvíľu oddýchnuť, ale mama spustila: „Sára, choď sa učiť!“ Aby nebola nahnevaná, tak som sa šla učiť. Akurát sme sa učili príslovia a porekadlá: „Aká matka, taká Katka“ alebo „Čo sa vlečie, neutečie“. Opakovala som si to stále dookola. Zrazu mi zazvonil mobil. Volala mi Nikola a spýtala sa na úlohu, či som už naučená. Ja som ju samozrejme ešte nevedela. „Bez práce nie sú koláče,“ povedala a zložila. Musím sa učiť, aby som dostala jednotku. Ale mne sa nechcelo a šla som von. Na druhý deň v škole sme písali písomku. Dostala som trojku. Pani učiteľka mi povedala, že aká práca, taká pláca. Bola som smutná, ale je to moja vina! Nabudúce sa naučím! Mame som nechcela povedať, že som dostala trojku. Mama povedala: „Ahoj, zlatko! Aké boli známky v škole?“ mlčala som. „Prečo čušíš ako voš pod chrastou?“ vyzvedala sa. „Mami ... dostala som trojku,“ povedala som. Mama sa na mňa hnevala. Ale dohodli sme sa. Odvtedy už dostávam samé jednotky. A pochopila som podstatu príslovia „Bez práce nie sú koláče“!

Tomáš Sálus: Príchod ufónov

V piatok som sa vrátil zo školy domov s napísanými úlohami. Otvoril som prečakané dvere a aktovku som hodil do kúta kuchyne. Vyvalil som sa na gauč. Siahol som po diaľkovom ovládaní, že si pustím telku, ale zarazil som sa. Ovládač nebol na svojom mieste. Televízor sa aj tak zapol (nič som neurobil) a z obrazovky na mňa civela tvár ufóna s veľkými oválnymi červenými očami. „Áááárh!“ zareval ufón a vyskočil z televíznej obrazovky. Hneď na to sa otvorilo veľké francúzske okno a do obývačky - v ktorej som sa práve nachádzal – vošli ďalší traja ufóni. Každý držal v ruke zvláštny predmet. Vyzeralo to ako pištoľ, ktorej sa okolo hlavne obtáčala fialovo-modrá špirála, ktorá blikala rôznymi farbami. „Áááárh!!!“ zrevali všetci traja naraz. Prvý, ten ktorý vyskočil z telky, si nasadil helm a v ruke držal odrazu meč. Zreval ešte raz a čepeľ meča mi priložil na hrdlo. „Posledná hodina odbila ti, pozemšťan!“ zachrapčal. Chystal sa bodnúť, ale našťastie som sa zobudil. Bol slnečný deň a hlavne víkend!!!

Adam Kotsch, 7.A

Tomáš Sálus: Nezbedný Marek

Marek chodil do 4.A triedy. Patril k tej hŕstke zbojníkov, ktorí stále vyčíňali na prestávkach. Na veľké počudovanie však za svoje „kúsky“ nenosil domov poznámky, dobre sa učil a mamu nikdy nesklamal. V triede ich bolo 18 a Marek mal asi dvoch kamarátov - Joža a „Hnedúňa“. Tak volali kamaráta Jana preto, že mal trocha opálanejšiu pleť ako iní žiaci. Aj zvyšní dvaja chlapci sa učili veľmi dobre. I tak to bola trojka zbojníkov. Marek bol pre nich vzorom, taká dominanta. Hnedúň sa „zbojstvám“ bránil, ale chlapci ho zväčša prehovorili. Založili si „klub výtržníkov“.

Dnes to ale bolo trochu ináč. Jožo a Jano ochoreli, tak Marek zostal bez partie. Bol pondelok a blížila sa šiesta hodina - telesná výchova. Marek sa so svojou pani učiteľkou dohodol, že budú hrať futbal. Hra bola v plnom prúde, keď sa výtržník rozhodol zažartovať si. Po loptu išiel Mišo, ktorý slučkoval medzi hráčmi až k Marekovi, ktorý ju mal. Marek loptu prihrál spoluhráčovi a chudákovi Mišovi podstrčil nohu. Mišo si to ale všimol a uhol sa. Marek sa prevážil do strany a v celej svojej kráse sa vystrel na zemi. Mišo sa obzrel, smutne pokýval hlavou a ponáhľal sa hrať. Na konci hodiny vyhrešila pani učiteľka Mareka za pokus o sfaulovanie a skoro dostal poznámku do žiackej knižky.

Ponaučenie: Kto druhému jamu kope, sám do nej spadne!

Na poetickú nôtu ...

Školák

Zavítal k nám nový deň,
školák sadol si na peň.
Otvoril on časopis,
prečítal si prvý list.
Videl v ňom správny pravopis,
vedel, že je to školský časopis.

Žiaci

V každej triede iný život,
či novinár a či pilot.
Každý chce mať dobré známky,
aby boli pyšné mamky.
A keď sa zlá známka prihodí,
tak zlá nálada priletí.

Príroda v meste

Každý pozná mesto dobre,
v každom meste je áut hodne.
Málo tam je stromov, kvetov,
kde - tu možno zopár parkov.
Ale to sa lesu vôbec nepodobá,
čerstvému vzduchu v lese sa nič
nevyrovná.

Mucha a pes Rex

Letí mucha cez potok,
vletí i k nám cez oblok.
Pristane Rexovi na nose,
on si myslel, že spí na rose.
Ale keď oči otvoril,
ani chvíľku nelenil.
Zahnal sa labou po muške,
odletela ku zuške.
Už ho nikdy neotravovala,
aby potom nebanovala.

Karin Hudeková, 6.A

Láska k horám

Toto tu miesto mám už od malička rada,
žije tu môj psík, ocko, brat a moja mama.
Mám rada toto miesto veľké,
je proste veľmi, veľmi pekné.
Ref.: Láska k horám, láska k horám,
vždy je nad lásku k moriam.
Láska k horám, láska k horám,
tu ani konár nikdy nezlám.

Žijem tu dlho, jedenásť rokov,
už som tu urobila veľmi veľa krokov.
Rada žijem na tomto mieste, rada,
žila tu aj moja mamka, keď bola mladá.
Ref.: Láska k horám, láska k horám,
vždy je nad lásku k moriam.
Láska k horám, láska k horám,
tu ani konár nikdy nezlám.

Tímea Polorecká, 6.A

Poézia o škole

Škola je veľká budova,
žiačik do nej chodieval.
Všetko dobre učí sa tam,
za odmenu spieva si tam.
Pískať si však nesmie,
bo dostane ešte.

Jožko to je dobrý žiak,
všetko spraví, to je fakt!
Dobré známky dostáva,
potom ich domov nosieva.

Tomáš Sálus, 4.A

Pýta sa žiak učiteľky: - Pani učiteľka, prečo som dostal päťku?											
slash, Ri, et, Odak	spadol, po česky	1	český súhlas	existuješ	zlá žena (pejor.)	amid, Ata, harpya	hlavné mesto Česka	ovocná záhrada	Institut Pasteur (skr.)	3	st. značka lyží
porezať, po angl.						zábava, žart (expr.)					
vytvárajú penu						spevák rapu dvoj- hláska					
alebo (bás.)				nádoby v kuchyni drobné kamienky					latinská spojka dosiah- nutie		
predložka			špehúň chorvát- sky hud. skladateľ					511 rímsky popevok			
lehoty, po česky						meno Jiráskas 2					
	odrazenie marec, po angl.						assembly (skr.) izbová rastlina				Povzdych
oblak					tu máš zapojila			čistiaci prášok okresný výbor			
Asociácia šport. klubov				vytvárať zálohu dravý vták							
kórejská dynastia			patriaci Samovi poľoval						osobné zámeno pretože		
slov. báseň (Samo)								nalievaj koleso			
	zlava z ceny tovaru	obopla Emanuela (dom.)					EČV Košík otec (fam.)			umlátla	Siať
krik				dopravný prostrie- dok detičky							
dusíkatá zlučenina					žalovanie tíš						
umelecký tanec						toto argón (zn.)			499 rímsky amerícium (zn.)		
Antonov (zn.)			nápor					arabské mužské meno			
tam			Imrich (dom.)					matka			

Aktivity v našej škole

2. - 3.9.2015 - charitatívny koncert - INTENGRÁCIA, ktorý sa uskutočnil v Bratislave.

24.9.2015 - pripomenuli sme si Deň eura.

29.9.2015 - žiaci našej školy sa zúčastnili na okresnom kole v cezpoľnom behu v Dolnom Smokovci.

8.10.2015 - naša škola organizovala 1. kolo v cezpoľnom behu.

7.10.2015 – žiaci prvého stupňa sa zúčastnili na akcii pod názvom – Noc s Andersenom.

15.10.2015 - Európsky deň rodičov a škôl

22.10.2015 - žiaci našej školy sa zúčastnili 2. kola v cezpoľnom behu v Poľsku.

24.10.2015 – žiaci našej školy sa zúčastnili akcie Priatelja lesa.

28.10.2015 - Halloween - medzi najstrašidelnejšie masky patrili Tímea Polorecká a Nina Celušáková

28.10.2015 - v tento deň uplynulo presne 200 rokov od narodenia Ľudovíta Štúra.

2.11.2015 - Šarkaniáda

6.11.2015 - žiaci 4.A a 6.A sa zúčastnili projektu Euroscola.

18.11.2015 - Svetový deň bez fajčenia - rozhlasové okienko

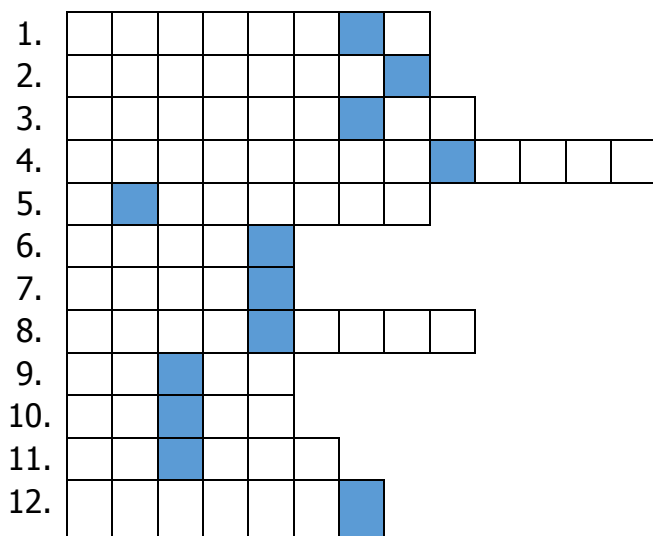
23.11. - 27.11.2015 - Európsky týždeň proti drogám - aktivity

25.11.2015 - trieda 5.A absolvovala Testovanie 5

Lucia Drábová 5.A, Karin Hudeková 6.A

Krížovka

1. Najbližšia chata pri Hrebienku
2. Horské potoky
3. 5 - hviezdikový hotel na Štrbskom plese Grand Hotel...?
4. V ktorej tatranskej osade je Hrebienok?
5. Ktoré pleso sa nachádza nad Tatranskou Lomnicou?
6. Dopln názov tatranskej osady ...Hágy?
7. Akým dopravným prostriedkom okrem auta a autobusu sa dá dopraviť na Štrbské Pleso?
8. Posledná tatranská osada v Západných Tatrách je ?
9. Dopln názov Grand ... Praha?
10. Na akú chatu sa dostaneš zo Zamkovského chaty?
11. Horské kozy

Riešenie: _____

Alexander Nemec, 6.A

Lomničan, časopis žiakov Základnej školy v Tatranskej Lomnici

Číslo 1 – jeseň 2015

Redakčná rada: Jakub Budaj, Jakub Drzewiecký, Tereza Vladárová, Karin Hudeková, Patrik Koruna, Alexander Nemec, Lucia Drábová, Lívia Mrugová, Tomáš Sálus, Michaela Raučinová

Zodpovedný redaktor: Mgr. Natália Turčeková

Výtvarné návrhy: žiaci ZŠ v Tatranskej Lomnici

Jazykový redaktor: Mgr. Natália Turčeková

Autor obálky: Tereza Vladárová

Technický redaktor: Jakub Budaj

Redakčná poznámka na záver. Ďakujeme autorom za ich príspevky a výtvarné návrhy.

Prosíme žiakov, aby prispievali vlastnou tvorbou. Špeciálna vďaka za technickú výpomoc patrí Katke Kandrikovej a pani učiteľke Zuzane Kandrikovej!

ZÁKLADNÁ ŠKOLA TATRANSKÁ LOMNICA

VYSOKÉ TATRY